

Arrestnummer
C1 1406 / 2024
Repertoriumnummer
2024 / 3852
Datum van uitspraak
22 november 2024
Notitienummer griffie
Notitienummer parket-generaal
2023/PGG/2206 2024/VJ11/38

Hof van beroep Gent

Arrest

tiende kamer
correctionele zaken

2023/PGG/2206 - 2024/VJ11/38

Not.nr. GE.64.L9.003713/21

In de zaak van het OPENBAAR MINISTERIE

tegen

1. nr. (...) (niet in de zaak voor het hof)

2. nr. RRN

van Belgische nationaliteit.
geboren te
wonende te
- beklaagde -

verdacht van:

Als dader of mededader in de zin van artikel 66 Strafwetboek, namelijk:

zij die de misdaad of het wanbedrijf hebben uitgevoerd of aan de uitvoering rechtstreeks hebben meegewerkt;

opzettelijke schending registratieplicht als inzamelaar, afvalstoffenhandelaar of -makelaar opzettelijk, in strijd met de wettelijke voorschriften of in strijd met een vergunning, afvalstoffen te hebben achtergelaten, beheerd of overgebracht, te weten als inzamelaar, afvalstoffenhandelaar of -makelaar die afvalstoffen inzamelt of handelt of makelt in afvalstoffen die vanuit of binnen het Vlaamse Gewest worden getransporteerd, buiten de gevallen bedoeld in artikel 6.1.3.1. lid 3 van het Besluit van de Vlaamse Regering van 17 februari 2012 tot vaststelling van het Vlaams reglement betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen, niet te hebben beschikt over een registratie als inzamelaar, afvalstoffenhandelaar of -makelaar,

meer bepaald herhaaldelijk gevaarlijk afval, namelijk een auto en batterijen, alsook schroot te hebben opgehaald en te hebben verkocht aan een schroothandelaar zonder hiervoor over de vereiste registratie te beschikken

(art. 16.6.3. § 1 lid 1 en 16.6.4. Decreet 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid; art. 3, 1°, 2°, 3°, 7°, 18° en 22°, 13 § 1 en 69 Decreet 23 december 2011 betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen; art. 1.2.1. § 2, 44° en 68°, en 6.1.3.1. Besluit Vlaamse Regering 17 februari 2012 tot vaststelling van het

Vlaams reglement betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen)

te _____ en/of elders in het Vlaamse Gewest in de periode van 2 januari 2020 tot en met 17 november 2021
door

wettelijke herhaling

T.a.v. _____ met de omstandigheid dat de schuldige het misdrijf heeft gepleegd sedert hij veroordeeld werd bij vonnis van de rechtbank van eerste aanleg te Oost-Vlaanderen, afdeling Gent, uitgesproken op 16 oktober 2018, tot een hoofdgevangenisstraf van 18 maanden en een geldboete van 5.000 euro, wegens inbreuken op het Materialendecreet, vonnis in kracht van gewijsde gegaan op het ogenblik van de nieuwe feiten, en voordat vijf jaren zijn verlopen sinds hij zijn straf heeft ondergaan of sinds zijn straf verjaard is.

vermogensvoordeel : art. 42 en 43bis Strafwetboek

_____ tevens gedagvaard teneinde zich overeenkomstig art. 42 en 43bis Strafwetboek, te horen veroordelen tot de bijzondere verbeurdverklaring van een bedrag van: 21.270,53 euro

zijnde

- **hetzij** de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen,
- **hetzij** goederen en waarden die in de plaats ervan zijn gesteld,
- **hetzij** inkomsten uit belegde voordelen,

waarbij de rechter, indien de zaken niet kunnen worden gevonden in het vermogen van de beklaagde, de geldwaarde ervan dient te ramen (het equivalent bedrag).

Berekening:

De opbrengst van de verkoop van de wederrechtelijk opgehaalde afvalstoffen zoals blijkt uit de borderellen van afnemer _____ st. 6-50)

* * * *

1.1 De rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent, kamer G30DI, besliste bij vonnis van 28 juni 2023 op tegenspraak als volgt:

"STRAFRECHTELIJK

(...)

Veroordeelt *voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde telastlegging, gepleegd in staat van wettelijke herhaling, tot een **gevangenisstraf van 6 maanden en tot een geldboete van 16.000 euro**, zijnde 2.000 euro vermeerderd met 70 opdecimen, of een vervangende gevangenisstraf van 3 maanden.*

Beveelt de **bijzondere verbeurdverklaring van 21.270,53 euro**.

Veroordeelt hem tot betaling van een **bijdrage** aan het Bijzonder Fonds tot Hulp aan de Slachtoffers van Opzettelijke Gewelddaden en aan de Occasionele Redders van 25 euro, vermeerderd met 70 opdecimen tot 200 euro.

Veroordeelt hem tot betaling van de **vaste vergoeding** voor beheerskosten in strafzaken van 58,24 euro.

Gerechtskosten

Veroordeelt *hoofdelijk tot betaling van de gerechtskosten voor het openbaar ministerie, begroot op 109,64 euro.*

BURGERRECHTELIJK

Houdt ambtshalve de burgerrechtelijke belangen aan."

1.2 Tegen dit vonnis werd hoger beroep ingesteld door het afleggen van een verklaring op de griffie van de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent, op:

- 25 juli 2023 door de beklaagde
- 26 juli 2023 door het openbaar ministerie.

Deze partijen dienden tegelijk ook elk een verzoekschrift in op die griffie, overeenkomstig artikel 204 Wetboek van Strafvordering.

1.3 Op de rechtszitting van 7 juni 2024 (inleidingszitting) legde dit hof bij toepassing van de artikelen 152, §1 en 209bis, laatste lid, Wetboek van Strafvordering, een conclusietermijn vast voor de beklaagde en bepaalde de rechtsdag op de rechtszitting van 17 oktober 2024.

De beklaagde heeft niet geconcludeerd.

1.4 Het hof hoorde op de openbare rechtszitting van 17 oktober 2024 in het Nederlands:

- de beklaagde _____ n zijn middelen van verdediging, bijgestaan door meester _____ advocaat met kantoor te _____ voor meester _____ advocaat met kantoor te _____
- het openbaar ministerie in zijn vordering bij monde van _____ advocaat-generaal.

2. De verklaringen van hoger beroep tegen het vonnis van 28 juni 2023 gedaan op de griffie van de rechtbank die het vonnis heeft gewezen, zijn tijdig en regelmatig naar de vorm. Ook de grievenformulieren zijn tijdig ingediend.

De advocaat van de beklaagde _____ bepaalde in het verzoekschrift een nauwkeurige grief over de strafmaat. Ook het openbaar ministerie bepaalde een grief over de strafmaat en deed dit nauwkeurig.

De hoger beroepen van de beklaagde _____ en van het openbaar ministerie zijn ontvankelijk (art. 203 en 204 Wetboek van Strafvordering).

Het hof beslist in dit arrest binnen de perken van de hoger beroepen en vervolgens van de grieven zoals bedoeld in artikel 210 Wetboek van Strafvordering. In dit verband stelt het hof vast dat er geen redenen zijn om ambtshalve een grief in de zin van de voormelde bepaling op te werpen.

Gelet op de devolutieve kracht van de aangetekende beroepen en de grieven, is de saisine van het hof beperkt tot de strafmaat en wat daarmee onlosmakelijk samenhangt.

3. De eerste rechter vatte de feiten in het beroepen vonnis correct samen als volgt:

"4. Naar aanleiding van een vermogensonderzoek stelde de politie vast dat schroot leverde aan

Tussen 2 januari 2020 en 21 augustus 2021 deed hij dat niet minder dan 85 maal. Hij ontving daarvoor 21.270,53 euro van

Er werden ook gevaarlijke en niet-gevaarlijke afvalstoffen aangeleverd zoals een autowrak en batterijen.

is niet door OVAM erkend als inzamelaar/handelaar/makelaar in afvalstoffen, noch voor gevaarlijke, noch voor ongevaarlijke afvalstoffen.

was ook tewerkgesteld bij de firma _____ van de eerste beklaagde. Ook die was niet door OVAM erkend als inzamelaar/handelaar/makelaar in afvalstoffen. Noch voor gevaarlijke, noch voor ongevaarlijke afvalstoffen.

wou geen verklaring afleggen. Hij was zeer brutaal tegen de verbalisant.

weigerde eveneens een verklaring af te leggen.”

4. De beklaagde pleegde de bewezen feiten met eenzelfde misdadig opzet, zodat het hof hiervoor slechts één straf oplegt (toepassing van artikel 65, eerste lid Strafwetboek).

heeft afvalstoffen ingezameld en verkocht zonder dat hij was geregistreerd als inzamelaar en vervoerder. Om milieuschade te verhinderen is controle op afvalstromen absoluut noodzakelijk. Door zich niet te registreren maakte de beklaagde die controle onmogelijk. Hij vervalste bovendien de concurrentie met sectorgenoten die zich wel inspannen om de voorwaarden na te leven. Het hof tilt er zwaar aan dat de beklaagde al vier maal voor gelijkaardige misdrijven is veroordeeld en dat hij daar geen lessen uit trok.

Het strafrechtelijk verleden van deze beklaagde is bijzonder ongunstig en vermeldt maar liefst 35 voorgaanden. De beklaagde liep meerdere veroordelingen op voor misdrijven in het verkeer, waaronder het rijden zonder verzekering of zonder de vereiste technische keuring. Dit wijst op een asociale ingesteldheid. verd ook correctioneel veroordeeld wegens onder meer openbare zedenschennis, weerspanningheid, diefstal en de hoger al genoemde inbreuken op de afvalstoffenwetgeving. Als gevolg van zijn definitief geworden veroordeling van 16 oktober 2018 tot een gevangenisstraf van achttien maanden en een geldboete wegens inbreuken op de reglementering inzake afvalstoffen, bevindt hij zich in staat van wettelijke herhaling.

is bijna jaar oud. Hij woont samen met een van zijn broers. Zijn moeder verblijft sinds kort in een rust- en verzorgingstehuis. Hij houdt voor dat hij de bewezen misdrijven pleegde uit financiële noodzaak en omdat hij niet wist hoe hij zich als inzamelaar en vervoerder moest registreren. Tijdens de incriminatieperiode hadden zijn broer en hijzelf geen eigen inkomen. Ze leefden van het pensioen van hun moeder. Nu ontvangt hij een leefloon. Hij zamelt geen afvalstoffen meer in, ook omdat hem een levenslang rijverbod is opgelegd. Hij verzocht het hof om bij de straftoemeting rekening te houden met de context en zijn precaire financiële situatie.

Een gevangenisstraf is gezien de aard van de bewezen feiten niet opportuun. Het hof legt de beklaagde wel een effectieve geldboete op. Terecht wees de eerste rechter op de maatschappelijke kost van de bewezen feiten, door de tussenkomst van politie en justitie. De geldboete moet die kost enigszins compenseren.

De boete is te vermeerderen met 70 deciemmen. Het hof legt de beklaagde een vervangende gevangenisstraf op die hem ertoe moet aansporen om die boete te betalen.

5. Het openbaar ministerie vorderde schriftelijk de bijzondere verbeurdverklaring ten aanzien van de beklaagde. Hiermee is voldaan aan artikel 43bis Strafwetboek.

Omdat het principieel niet aanvaardbaar is dat de beklaagde in het bezit zou blijven van de opbrengst van de misdrijven die hij pleegde, spreekt het hof voor de beklaagde ook de verbeurdverklaring uit.

Het openbaar ministerie berekende de vermogensvoordelen op 21.270,53 euro. Deze berekening is correct. Artikel 8 § 1 Probatielwet laat het hof niet toe om de verbeurdverklaring op te leggen met uitstel van tenuitvoerlegging. Om de beklaagde geen onredelijk zware straf op te leggen, herleidt het hof het vermogensvoordeel tot 5.000 euro. Dit bedrag is de absolute ondergrens. Het hof verklaart de beklaagde verbeurd van dit bedrag.

Nu de vermogensvoordelen niet meer kunnen worden gevonden in het vermogen van de beklaagde, wordt de verbeurdverklaring op het equivalent bedrag.

6. De beslissing over de kosten in eerste aanleg is definitief, nu daar geen grief is tegen gericht. Daartoe behoren ook de beslissingen over de veroordeling tot de bijdrage aan het begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand en de veroordeling tot de vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken.

Het hof veroordeelt de beklaagde tot de kosten van de strafvordering gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie voor deze beroepsprocedure. Met toepassing van artikel 91 koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken verhoogt het hof de kosten met 10 %.

Als veroordeelde tot een correctionele hoofdstraf veroordeelt het hof de beklaagde tot het betalen van de bijdrage van 25 euro tot financiering van het bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders (art. 29 van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen). Deze bijdrage, die een eigen aard heeft en geen straf inhoudt, wordt vermeerderd met 70 deciemmen tot 200 euro, en dit ongeacht de datum van de bewezen verklaarde feiten.

Dictum

Toegepaste wetsartikelen:

Het hof maakt toepassing van de hiervoor aangehaalde artikelen en van de artikelen:

- 211 Wetboek van Strafvordering,
- 24 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken,
- 6.1.3.1, lid 1 en 6.1.2.1 § 1 Vlarema

Perken van het hoger beroep:

De saisine van het hof is beperkt tot de strafmaat en wat daar onlosmakelijk mee samenhangt.

Beslissing van het hof:

Het hof,
rechtsprekend op tegenspraak,

verklaart de beroepen ontvankelijk en er ten gronde over beslissend:

wijzig het beroepen vonnis voor zover bestreden **als volgt**:

op strafgebied:

veroordeelt de beklaagde _____ voor de bewezen feiten, gepleegd in staat van wettelijke herhaling, tot een effectieve geldboete van 500 euro, met deciemmen gebracht op **4.000 euro**, of een vervangende gevangenisstraf van twee maanden;

verklaart de beklaagde _____ verbeurd van het equivalent van **5.000 euro** aan vermogensvoordelen;

veroordeelt de beklaagde _____ tot betaling van een bedrag van 25 euro, vermeerderd met 70 deciemmen en zo gebracht op 200 euro als bijdrage tot de financiering van het fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders;

veroordeelt de beklaagde _____ tot betaling van de kosten van de strafvordering in beroep, voor het openbaar ministerie begroot op 106,87 euro.

|

Kosten beroep:

Afschrift vonnis:	€ 24,00
Afschriften akten HB:	€ 6,00
Opstelrecht ber. bekl.:	€ 35,00
Dagv. bekl.:	€ 32,15
	€ 97,15
+ 10 % :	€ 9,72
Totaal :	€ 106,87

Dit arrest is gewezen te Gent door het hof van beroep, tiende correctionele kamer, samengesteld uit raadsheer als waarnemend kamervoorzitter, raadsheren en in openbare rechtszitting van **22 november 2024** uitgesproken door wnd. kamervoorzitter in aanwezigheid van advocaat-generaal, met bijstand van griffier